

Ära kuulamise eest vastutava ametniku lõpparuanne ⁽¹⁾**Terasabradiivid (Pometon)****(AT.39792)**

(2016/C 366/03)

Käesolev juhtum on seotud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõike 1 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 53 rikkumisega ning hõlmab hindade kooskõlastamist kogu EMP terasabradiivide sektoris.

Käesolev juhtum on kartelli käsitlev hübriidjuhtum. Komisjon võttis juba 2. aprillil 2014 vastu otsuse, mis oli adresseeritud neljale ettevõtjale, kes valisid kartellide suhtes kohaldatava kokkuleppemenetluse („kokkuleppeotsus“) ⁽²⁾. Käesolev otsuse eelnõu on adresseeritud ettevõtjale Pometon S.p.A („Pometon“), kes ei esitanud kokkuleppemenetluse ettepanekut.

3. detsembril 2014 võttis komisjon vastu vastuväidet ettevõtja Pometon kohta, mis tehti teatavaks 5. detsembril 2014. Vastuväidetes esitas komisjon esialgse seisukoha, et Pometon kooskõlastas terasabradiivide hinda EMPs. Eelkõige esitati vastuväidetes esialgne järeldus, et ettevõtja Pometon tegi teiste kartellis osalejatega koostööd terasabradiivide hinna põhi-komponendi ehk vanametalli lisatasu kohaldamisel EMPs ja leppis osutatud ettevõtjatega kokku loobuda konkreetsete klientide puhul hinnakonkurentsist. Komisjon leidis, et väidetav rikkumine kestis 3. oktoobrist 2003 kuni 16. maini 2007. Vastuväidetes teatas komisjon oma kavatsusest määrata ettevõtjale Pometon trahv lähtuvalt määruse (EÜ) nr 1/2003 ⁽³⁾ artikli 23 lõikest 2.

Ettevõtja Pometon sai toimikuga tutvuda komisjoni ruumides 18. ja 19. detsembril 2014 ning CD-ROMil 19. detsembril 2014. Ettevõtjale anti kuus nädalat aega vastuväidetele vastamiseks, seda tähtaega pikendati ettevõtja taotluse alusel kahe nädala võrra kuni 16. veebruarini 2015. Pometon vastas vastuväidetele 13. veebruaril 2015, taotledes suulist ära kuulamist.

Suulisel ära kuulamisel, mis toimus 17. aprillil 2015, tõstas ettevõtja Pometon lisaks vastuväidete kohta esitatud kirjalis-kus vastuses esitatud argumentidele küsimuse juhtumi erapooletu käsitlemise ja süütuse presumptsiooni kohta. Esiteks kurtis ettevõtja Pometon, et kokkuleppeotsus sisaldas tema kohta ebavajalikke viiteid. Teiseks kurtis Pometon, et komisjon avaldas 23. detsembril 2014 oma veebisaidil kokkuleppeotsuse esialgse mittekonfidentsiaalse versiooni, milles Pome-toni nimi ei olnud kustutatud. See versioon oli kättesaadav komisjoni veebisaidil kuni 6. jaanuarini 2015, mil see asen-dati uue ajutise mittekonfidentsiaalse versiooniga, milles Pometoni nimi oli asendatud väljendiga „[muu ettevõtja]“. Kar-tellide direktoraadi direktor vastas ära kuulamisel Pometoni teisele argumendile ja vabandas inimliku eksimuse pärast, mis viis tahtmatu avalikustamiseni. Samas kinnitas direktor, et vahejuhtum ei muuda Pometoni suhtes tehtavat komisjoni erapooletut hinnangut.

Nagu Üldkohus hiljuti kartelli käsitleva hübriidjuhtumi puhul kinnitas, ⁽⁴⁾ on osaliste suhtes kohaldatav kokkuleppeme-netlus ja kokkuleppemenetluses mitteosalejate suhtes kohaldatav standardmenetlus kaks eraldi menetlust. Seega ei saa kokkuleppeotsuse põhjal teha mingeid järeldusi ettevõtja Pometon süü kohta. Lisaks nähtub kokkuleppeotsuse põhjendu-sest 29 ja joonealuses märkuses 32 viidatud dokumendist, et kokkuleppemenetluses osalenud ettevõtja MTS ⁽⁵⁾ rikku-mises osalemise alguskuupäeva kindlaksmääramisel lähtuti kokkuleppeotsuse kohaselt Pometoni juhataja sama kuupäe-vaga e-kirjast. Seega ei olnud võimalik jätta mainimata Pometoni osalemist 3. oktoobri 2003. aasta kohtumisel ja sellele järgnenud kontaktides. Lisaks on kokkuleppeotsuse joonealuses märkuses 4 kinnitatud, et otsus ei ole adresseeritud Pometonile ja faktide kirjeldusi on kasutatud üksnes kokkuleppemenetluses osalevate ettevõtjate vastutuse kindlaksmää-ramiseks, samas kui Pometoni suhtes algatatud menetlus on endiselt pooleli. Seega olen arvamusel, et kokkuleppemenet-luses esitatud viitega ei ole rikutud Pometoni õigust süütuse presumptsiooni kohaldamisele.

Lõpetuseks leian, et suulise ära kuulamise ajal komisjoni talituste poolt esitatud vabandus on piisav vastus Pometoni nime tahtmatu avalikustamise eest esialgse otsuse mittekonfidentsiaalses versioonis, mis avaldati 23. detsembril 2014, sest avalikustamine oli tingitud inimlikust eksimusest.

⁽¹⁾ Vastavalt Euroopa Komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL (ära kuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes (ELT L 275, 20.10.2011, lk 29)) (edaspidi „otsus 2011/695/EL“) artiklitele 16 ja 17.

⁽²⁾ Vt komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsus C(2014) 2074 final (kokkuvõtte avaldatud ELT C 362, 14.10.2014, lk 8) ja ära kuulamise eest vastutava ametniku lõpparuanne (ELT C 362, 14.10.2014, lk 7).

⁽³⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ Kohtuotsus *Timab Industries ja CFPR vs. komisjon*, T-456/10, EU:T:2015:296, punktid 71 ja 72.

⁽⁵⁾ Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG.

Otsuse 2011/695/EL artikli 16 kohaselt uurisin, kas otsuse eelnõus käsitletakse ainult vastuväiteid, mille kohta oli ettevõtjal Pometon võimalus seisukohti esitada. Minu hinnangul oli see nii.

Kokkuvõttes leian, et kõnealuse juhtumi puhul on osaliste menetlusõiguste tõhus kasutamine tagatud.

Brüssel, 24. mai 2016

Wouter WILS
